

Гідність, що милостині прохає,
мужність, яку власна тінь жахає,
честь, прямота, що потоплені в винах,
неперекрита хата вдовина —
всі неподобства і горе земне...
мучте мене,
мучте мене!..

Ви, що серця на добро настрúнили,
ви, що йдете непорочно юними,
ви, що змитаєте нечисть з землі,
духу твердого мого ковалі,
ви, чия кров не згаса на знаменах...
вірте у мене,
вірте у мене!..

1959

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.